

Büyük Türk Milliyetçisi **Galip Erdem**'in aramızdan ayrılışının 15. Yılı münasebetiyle Sayın **Nevzat Köseoğlu**'nun konuşmacı olarak katıldığı "**GALİP ERDEM VE TÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ**" konulu sohbet toplantısı 16 Mart 2012 Cuma günü Dernek Merkezimizde yapılmıştır.

Ülkü Tek üyelerinin katıldığı ve samimi bir havada geçen sohbet toplantısından konuşulanlardan satır başları aşağıda verilmiştir.

Galip Erdem seminer ve sohbetleri ile bizleri derinden etkilemiştir. Onun mezar taşına yazılmış bir sözü vardır. "En büyük eksikimiz hâlâ birbirimizi yeterince sevmeyi öğrenememiş olmamızdır". Galip Erdem'in durgunlaştığı bir dönemdi. Türk Milliyetçiliğinin meseleleri isimli bir konferansı vardı. Kürsüye çıktı, önündeki bardaktan bir yudum su içti ve "**Türk Milliyetçiliğinin tek meselesi Türk Milliyetçileridir**" dedi ve konferansı terk etti. Bu cümle onun en önemli cümlesiydi. Galip Erdem bundan büyük laf söylememiştir.

ÜLKÜ TEK'te Galip Ağabey hakkında konuşmak önemli bir olaydır, diyerek söze başlayan Nevzat KÖSEOĞLU, Galip Erdem Rizeli Ofluğlu ailesindendir. İlkokulu Fındıklı bitirmiştir Babasının memuriyeti dolayısıyla, ortaokulu Bitlis ve Siirt gibi illerde ,liseyi ise Erzurum'da tamamladı. Galip Ağabey naif bir insandı. Çok zeki ve başarılı bir insandı. Öğrencilik yıllarındaki lakabı Pekiyi Galip'ti.

Öğrencilik yıllarında bazı öğretmenleri ondan çekinirlerdi. Öyle sorular sorar diki bu sorulara öğretmenleri cevap bulamazdı. Galip Erdem lise çağlarında Mevlana'nın oğlu Veled Çelebinin Maarif adlı kitabını okumuştı. O kitabın bir yerinde okuduğu "namaz bizi cennete ulaştıran bir köprüdür," ancak öyle yiğitler vardır ki o köprüyü atlar geçerler" ifadesi kafasına takıldı, bunu hocalarına sordu. Hocaları öyle şey olmaz dediler, ama hocam bunu Sultan Veled Maarif isimli kitabında söylüyor, diye söyleyince; Hocaları bir şey diyememişlerdi. Biri ona bunu bilse bilse Erzurum da Alvarlı Hoca (Muhammed Lütfi Efendi 1868-1956) bilebilir dediler. Galip Erdem Alvarlı Hocaya giderek bunu sordu, Hoca tebessüm ederek" bu küfürdür "dedi, ama hocam bunu Sultan Veled Maarif isimli kitabında söylüyor, Hoca yine küfürdür dedi. Daha sonra "sen bunu okuduğun zaman, bende bu yiğitlerden biri olurum diye içinden geçirdin mi? Diye soruyor. Galip Erdem doğrudur geçirdim diye söylüyor. Onun için küfürdür diyor. Burada Galip Erdem'in okuyan, okuduğunu araştıran sorgulayan kişiliğini görmekteyiz.

Galip Erdem neredeyse çocukluk yıllarında Nihal Atsızın Bozkurtların Ölümü adlı kitabını okuyor, bütün hayalleri Turan olmaya başlıyor. Turan sevdası onu etkiliyor. Galip ERDEM 1948 yılında henüz 18 yaşında, Erzurum'da lise öğrencisidir. Hayalinde Turan illeri vardır. Bir arkadaşı ile plan yaparlar ve Turan yolculuğuna çıkarlar. Erzurum'dan

Van'a giderler. Van, İran'a; İran da Pakistan'a yakındır. O sıralarda Yahya Kemal BEYATLI Pakistan'da büyükelçidir. Hedefleri Beyatlı'ya uğramak ve Türkistan'a, Ötüken'e uzanmaktır.

Van'a varınca İran'a gitmek için keşif yapmaya başlarlar. Jandarmalar, durumlarından şüphelenince, kollarından tutar "nereden gelip nereye gittiklerini" sorarlar. Onlar da, "Erzurum'dan gelip Turan'a gideceklerini" söyleyince, askerler bunları alır komutanlarına götürür. Komutan onlar dinler ama anlayamaz. Bu karışık durumu aydınlatmak için valiye götürülürler. Vali, durumu anlayınca onları bir akşam misafir edip Erzurum'a geri gönderir. Böylece Turan yolculuğu başlamadan son bulur. Ama yıllar sonra bu yolculuk gerçekleştirilir. Namık Kemal Zeybek'in bakanlığı döneminde Galip Erdem'in Turan (Türk Cumhuriyetlerini) ziyareti gerçekleşir.

Galip Erdem liseyi bitirdikten sonra İstanbul Hukuk fakültesine kaydını yaptırıyor. Öğrencilik yıllarında Fatihteki eski medrese yurtlarında kalıyor. Bu yurtlar o yıllarda oldukça bakımsız yerler, Galip Ağabey her zaman parasız, orada ciğerlerinden hastalanıyor ve Süreyya Paşa sanatoryumuna gönderiliyor ve tedavi ediliyor. Kendini toparlayarak bulduğu işlerde çalışmaya başlıyor. Bu işlerden biri de; O yıllarda Elektrik İdaresine sokaklarda yanmayan lambaların bildirilmesi işi. Bu işte Ferruh BOZBEYLİ ile birlikte çalışmışlar.

Galip Erdem bu dönemde Türk Milliyetçilerinin öncü olduğu her harekette yer alıyor. O ince ve kıvrak bir zekâya sahipti. Arkadaşlarıyla birlikte, 1950'lerin başında, kara Kedi isimli çıkarmaya karar verirler. "Kara Kedi" mizah dergisi çıkarmaya başlarlar. Günlük gazeteler bile yirmi otuz bin satarken, Kara Kedi'nin tirajı elli binlere ulaşır. Kara Kedi dergisi ile çok keskin muhalefet yapmaya başlarlar. Yetkili makamlar Dergide verilen siyasi hiciv ve mizahların farkına varırlar Valilik dergiyi kapatır. Ardından "Bizim Kara Kedi", onun ardından "Sizin Kara Kedi" çıkar, olmaz yine kapatılır. "Ah Kara Kedi", "Vah Kara Kedi" denemeleri de kapatılınca bu işten vazgeçilir.

Galip Erdem Tevfik İlerinin de ilgisiyle Ankara'ya geliyor. Ankara Hukuk fakültesine devam ediyor. Ankara Hukukta Mukbil Özyürek Hoca'nın bir sınavında, Hoca'nın sorduğu bir soruya Hoca'nın kendi kitabında anlattığından farklı şeyler yazıyor. Hoca kendisine bu durumu sorunca, ben başka kitaplardan yararlandım, senin kitapta bu konu yanlış anlatılmış diye cevap veriyor. Hoca kendi dersinden onu sınıfta bırakıyor. Asistan bir arkadaşına konuyu anlatıyor. O bu konuya itiraz etmesini söylüyor. Yapılan itiraz kabul ediliyor Galip Erdem o dersten geçiyor. Geçimini temin için Ankara da bazı memuriyetlerde çalışmaya başlar, Hukuk fakültesinden Mezun olur.

1959 da Bayındırlık Bakanlığında Tevfik İleri'nin müşavirliği görevine başlar. Bu görevi uzun sürmez. "Tercüman" imzasıyla fıkralar yazar.(1 Ağustos 1961) Yeni İstanbul Gazetesinde fıkra yazarlığına devam eder. Galip ERDEM, inançlarından asla taviz vermeden yaşamıştır. Bu sebeple bir çok dergi ve gazete değiştirir. 1961'den sonra Tercüman, Yeni İstanbul, Son Havadis, Sabah ve Zafer gazetelerinde fıkra, mizah ve köşe yazarlığı yapar.

Yazdıklarıyla ilgili şöyle der : "Bu gazetede belki inandıklarımın hepsini yazamayacağım ama inanmadıklarımı asla yazmayacağım."

Geçimini temin için Ankara da bazı memuriyetlerde çalışmaya başlar, İzmir'de avukat ihsan Koloğlu'nun yanında avukatlık stajını tamamlar.

Benim Galip Erdemle ilk tanışmam, tahminen 1963 tarihinde öğrenciyken, Yeni İstanbul Gazetesine yaptığımız bir ziyaret sayesinde olmuştur. Galip ERDEM 30 yaşında Yeni İstanbul gazetesindeki baş makaleyi imzasız olarak yazmaya başladı. Bu dönem öğrenci hareketlerinin yoğun olduğu bir dönem, Halk Partisine tabi olmaya başlayan solculara karşı kantinlerde tartışıyoruz. Bu tartışmalar ağız kavgalarına dönüşebiliyor. Böyle bir mücadelenin içindeyken Öğrenci Temsilcisi olarak Yeni İstanbul Gazetesini ziyarete gittik. Milliyetçi Gençlik olarak yaptıkları yayınlardan duyduğumuz memnuniyeti dile getirdik. Kendilerine teşekkür ettik. Recep DOKSAT bize gazeteyi gezdirdi. Bu esnada çalışmakta olan Galip ERDEM'i bize tanıtarak" bu bizim ikinci Peyami Sefamızdır", dedi. Galip ERDEM bu durumu önemsemedi.

Ben Peyami Sefayı çok takdir eder ve severdim, kendisine değer verirdim.Bana göre Peyami Sefa büyük bir edebiyatçıdır.Romanda, fıkrada büyüktür ama hikaye de çok büyüktür. İkinci Peyami Sefa benzetmesi çok ilgimi çekti. İstanbul da bir defa daha kendisi ile görüşme fırsatım oldu.

Galip ERDEM'İN Türkçesi, zeka kıvraklığı başka birinde olsa çalıştığı gazeteyi uçururdu onlar Galip Erdemi fark

etmediler, çünkü Galip Erdem bir Türk Milliyetçisi idi...

Galip Erdem'in basın yoluyla ekmeğini kazanması mümkün değildi. Kendisinin çağrıldığı yazı yazılmasını istedikleri milliyetçi gazetelerin çoğunda yazı yazdı, ancak buradan elde ettiği gelirle yaşamını sürdürmesi imkansızdı. Dostlarının tazyikiyle evlendi. Ancak hayatı hiç nizamla girmede. Günlük hayatında pecmude bir yaşantısı vardı. Evliliklerinden Bilge isminde bir kızı oldu. Evliliğin devamı mümkün olmadı ayrıldılar.

O dönemlerde Ankara'da Üniversiteliler Kültür Derneği vardı. Buradaki seminerlerin hemen hepsini Galip Erdem verirdi. Bir yandan bizle ilgilenirken bir yandan da partideki faaliyetlerini sürdürürdü. O dönemdeki bütün siyasetçileri tanırdı hepsi ondan çekinir ve uzak dururdu. Sözü bıçak gibiydi, lafını esirgemezdi. Demirel dahil bunu herkes bilirdi.

Mehmet TURGUT ve Sadettin BİLGİÇ ile özel ilişkileri ve sevgisi vardı. 1958-1960 yıllarındaki Ankara Türk ocağı Genel Sekreterliğini yapmıştı. Türk Ocakları Merkez Heyetinin yayın organı Türk Yurdu Dergisini çıkararak Genel Yayın Müdürlüğü görevinde bulunmuştur.

Benimde gazetecilik yaptığım bir dönemde Galip Erdeme bir gün dönemin Sanayi Bakanı Mehmet TURGUT'A uğrayalım dedim. Makam odasına gittik. O zaman Petrollerin Millileştirilmesi ile ilgili solcular atıp tutuyorlar, biz de bu konuları çok iyi bilmiyorduk. Mehmet TURGUT Galip ERDEM'E "Ben bu solcularla mücadele ediyorum sen bu konuda bir yazı yazıp ta bana destek olmadın" dedi. Galip ERDEM ona dönerek "önce aynaya bir bak, bana bir gün olsun randevu verip bir kelime açıklama yaptın mı?" dedi, ve bakana çıkıştı. Siyasetçilere karşı fütursuzdur. Burada belki bir anlamda Rahmetli Türkeş'in MHP' i kurduktan sonra artık siz başka yerde ne arıyorsunuz noktasında bir değerlendirmesi vardı. Bu yüzden AP de yer tutmuş dostlarını da zamanı geldiğinde bozardı onlara karşı çok sert davranırdı. Bu söyledikleri onun adına hırçın ihtiyar yakıştırmalarını katmıştı.

Ben hala o kadar güzel Türkçe yazan görmedim. Üslubu yüksektir. Galip Erdem böyle gitse hakkında birkaç cümle söylenir iş kapanırdı. 1980 İhtilalı Galip ERDEMİN bir başka yüzünü ortaya çıkardı, 12 Eylülde ülkücülerin çoğunu topladılar. Galip ERDEM o günlerde Başbakanlık Müşaviri idi, o günlerde kimse yerinden kıpırdamıyordu, çoğu kişide korku ve tedirginlik vardı. O günlerde Galip ERDEM Milli Güvenlik Konseyine Türk Milliyetçisi olarak bir mektup yazdı. Orada ufakık insan Galip Erdem'in Mangal gibi kocaman yüreğini görüyorsunuz.

O günlerde bize bir telgraf çeken bile cesur bir insan olarak görüyorduk. Galip Erdemin gösterdiği bu yürekli herkesin gönüllerinde yer etti. Galip ERDEM Avukattı ancak o güne kadar avukatlık yapmamıştı. Ülkücülerin Avukatlığını üstlendi ve davalara muntazaman katıldı. Biz ondan avukat olarak hukuki bir şeyler beklemiyorduk. Avukatlara verilen haklardan yararlanarak Mamak'ta yatan arkadaşlarımızın ihtiyaçlarını gideriyordu. Bizler Milletvekili olarak çok kötü durumda değildik. Ancak diğer ülkücülerin durumları çok kötüydü. Mamak'ta 300 yakın kişinin vekaletini alarak. Onlarla aileleri arasındaki irtibatı kurdu. İhtiyaçlarını karşıladı. Parayla pulla bir ilgisi olmayan, kendine bir yemek bile istemeyen Galip Erdem sokakta selam bile vermeyeceği insanların ayağına giderek para toplamaya başladı. İçeride yatan Ülkücülerin ve ailelerinin ihtiyaçlarını karşılamak için. Kafasını ve enerjisini tamamen bu işe verdi. Her hafta evlere ziyarete gider, giderken de cebine çikolataları koyardı. Ülker'in sahibi Sabri ÜLKER bu Çikolata ve Bisküvileri Verirdi. O dönemde Milliyetçilere yardım eden kişilerin başında gelmekteydi. Alpaslan Türkeş ve Muhsin Yazıcıoğlu dışarıya çıkana kadar bu işe devam etti. Türkeş ve Yazıcıoğlu dışarı çıkınca bu işi onlar yüklediler.

Asıl Galip Erdem o zaman meydana çıktı Gazeteci, yazar Galip unutulabilirdi ama Galip Erdemin bu çabaları unutulmadı. Mamak'ta yatanlar onu hiç unutmadılar.

Galip Erdemin bir aysberg gibi su altında görünmeyen tarafı 12 Eylül'den sonra ortaya çıkmıştır.

Onun Milliyetçiliğinden söz ederek sohbetimizi bitirelim. O seminer ve sohbetleri ile bizleri derinden etkilemiştir. Onun mezar taşına yazılmış bir sözü vardır. "En Büyük eksikimiz hâlâ birbirimizi yeterince sevmeyi öğrenememiş olmamızdır". Galip Erdem seminerden seminere koştururdu. Galip Erdemin durgunlaştığı bir dönemdi. Türk Milliyetçiliğinin meseleleri isimli bir konferansı vardı. Kürsüye çıktı, Önündeki bardaktan bir yudum su içti ve "Türk Milliyetçiliğinin tek meselesi Türk Milliyetçileridir" dedi ve konferansı terk etti. Bu onun son konferansı oldu. Ondan sonra Galip ağabey sesizleşti konuşmaz oldu. Evlerimize gelirdi biz konuşurduk o dinlerdi. Vatan kurtarma

sohbetlerine girmezdi. Bu durumu bu ölene kadar böyle devam etti.

Ben çok düşündüm Galip Erdemin bu sözünde Türk Milliyetçilerine bir kırgınlık vardı. Eve gelir çocukların çikolasını verirdi. Sevgi dolu bu insandaki kırgınlığın ne olduğunu öğrenemedik. Bu cümle onun en önemli cümlesiydi. Galip Erdem bundan büyük laf söylememiştir.

Galip Erdemin sevgisi çok şeye şamildi. Ondaki sevgi ve bağlılığın ne yönde olduğunu görebiliyoruz. Son dönem İnsan büyüklerinin bir sözü vardır. Allah insanın içine tüm kâinatı istila edebilecek bir sevgi numunesi yerleştirmiştir. Biz sevgiyi kullanıyoruz fakat farkında değiliz. O tek tek insanları severdi. İnsanlara karşı sevgisi vardı. Milletini severdi, MHP yi severdi.

Galip Erdemin fıkra gibi seçim hikâyeleri vardı. Partiye müracaat etmiş samsundan 7. Sırada aday gösterilmiş. Birisi içeriye giriyor kendisine biraz asılırsak 7 çıkarabiliriz diyor. Galip Bey adama dönüyor “Benimki garanti de sekizinciye çıkarmaya çalışıyoruz “diyor. Yine bir gün aday olduğu bölgede nutuk çekiyor. Orman köylülerine dönerek “Siz şimdi ben milletvekili olunca bu ormanı rahatça kesebiliriz diye düşünüyorsunuz. Hiç boşuna uğraşmayın bu ormanı sizlere kestirmem “diye hitap ediyor.

Kerkük onun sevdasıydı. Altmışlı yıllarda Kerkük bugünkü gibi değildi. Kerkük'te Türklerin gördüğü zulüm, Ziraat fakültesinde okuyan Türk Milliyetçisi Nejat KOÇAK'IN Saddam tarafından idam edilmesi onu çok etkilemişti. Kerkük Türklüğüne bayılırdı. Kerkük müziğini ve Kültürünü çok severdi.

Bütün Türk Dünyasına karşı büyük bir ilgisi ve hayalleri vardı. Hayal kuruyorsun diyenlere hayal kurmayanlar sadece hayvanlardır derdi. Galip Ağabey o hayalleri kurardı ve o heyecanı (Türkistan ve Turan heyecanını) hepimize verirdi. Milletini çok severdi. Ona laf söyletmezdi.

Bir seçimden çıkmıştık, ne kadar gerçekçi olursak olalım seçimlerde hep umutlanır Milletimizden çok fazla şey bekledik. Tabi sonuç beklediğimiz gibi olmuyordu. Yine böyle bir rakamsal mağlubiyetin ardından herkesin yüzü düşmüştü. Millete sitem ediyordu. Genel Başkan Alparslan Türkeş herkesin seçim sonuçlarını değerlendirmesini istedi. Herkesin lafı bittikten sonra “Arkadaşlar yarından itibaren çalışmaya daha şevkle başlıyoruz” derdi. Seçimlerden sonra üç kişi yıkılmazdı. Azim ve umudunu kaybetmezdi. Bunlar, Rahmetli Alparslan Türkeş, Dündar Taşer ve Galip Erdemdi. Bunlar Millete laf söyletmezdi. “Milletin bir bildiği var ,gelecek seçimlere bakalım. Millete kendimizi daha iyi anlatalım “derlerdi.

Bu konuda Dündar TAŞERİN bir anısını anlatmadan geçemeyeceğim. Dündar Taşer bir seçim sonrası İstanbul'da bulunuyordu. Seçimlerde partinin senatör adayı ünlü birisi seçimlerde az oy alıyor. Herkes burnundan soluyor. Dündar Taşer partiye geliyor, İçeriden sesler geliyor. Senatör adayı millete verip veritiriyor. Taşer içeriye giriyor ve gençlere dönerek.” Bu adamı dışarı atın ve bir daha partinin kapısından içeriye sokmayın” diye söylüyor. Sonra gençlere dönerek “biz millete gerçekleri ve kendimizi anlatamadık. Bizim kültürümüzde bir söz vardır. Ayağın taşa takılınca taşa değil kendi içine bak denilir” diye söyleyerek gençlere Millete güvenlerini kaybetmemelerini. Millete güvenin geleceğe güven olduğunu, Türk Milletinin asil olduğunu, seçim sonuçlarına ve oy oranına bakıp gelecekte umudu kesmenin yanlış ve yararsız olduğunu gençlere anlatıyor.

Bu günde etrafımızda millete karşı bir kırgınlık görüyorum. Bu tehlike bugünde var günlük siyaset sizi gelecek ufukları taahhül etmekten alıkoymasın. Heyecanını kaybetmeyeceksin. Kendi milletine güveneceksin. Milliyetçiler bir milletin Üç karakolları gibidir Milleti için oluşabilecek tehlikeleri ilk onlar algırlar. Milletini uyarırlar ve tepki verirler. Bu tehlikeyi algılamaktan yoksun olanlar veya hıyanet içinde olanlar bizi felaket tellallığı yapıyor diye ilan edebilirler. Hainler bizim söylediklerimizi önemsizleştirmeye çalışarak bizim dost camiamızda etkileyebilir. Bu durum bizim moralimizin bozulmasına neden olabilir. Burada sabırla mücadele şarttır.

Burada tehlikeleri algılamakla bazı komplo teorilerini birbirinden ayırmak gerekir. Dış istihbarat örgütleri tarafından çıkartılarak hedefi Milletin kendine olan güvenini yıkmak, Onun büyüme ihtirasını çözmek ve onu diğer milletlerden aşağı düşürmek olan komplo teorilerine karşı Türk milliyetçileri uyanık olmak zorundadır.

Burada sözlerime son veriyorum Galip Erdemi Rahmet ve minnetle bir kere daha anarak beni sabırla dinlediğiniz ve burada konuşma fırsat verdiğiniz için hepinize teşekkür ediyorum.